

על האסון. אין שום הסברים מהם. אנחנו גובים עדויות בעצמנו. הם רק אומרים: עשינו מה שיכולנו. לא מפרשים כלום. "רבי-החובל של הנמל, מייק רגאל," טור ען ויקטור קקון, "צריך היה לגרור את אנט ולהכניס אותה מייד לתיקונים. סוכן האונייה, דויד רביב, היה צריך לתת תורר אה להכניס את האונייה פנימה. מדוע המשפחות עצמן היו צריכות לחפש אחרי הגוויות? אנחנו בעצמנו העמסנו את הדי גוויות על אלונקות!"

"לא היה להם אומץ!" הודה פקד שלמה תורג'מן, ממישרת נמלי-אשדוד: "החיפוש לאורך החוף ועל שוברי-הגלים בוצעו בעיקר בימים האחרונים ולא מייד אחרי הטביעה. לא הודענו על האסון ל-משפחות האנשים. כשסגן מנהל חברת גל"ם, יוסף קרייה, הודיע לנו על האסון,

אסונות

הים האכזר

האנשים האדישים

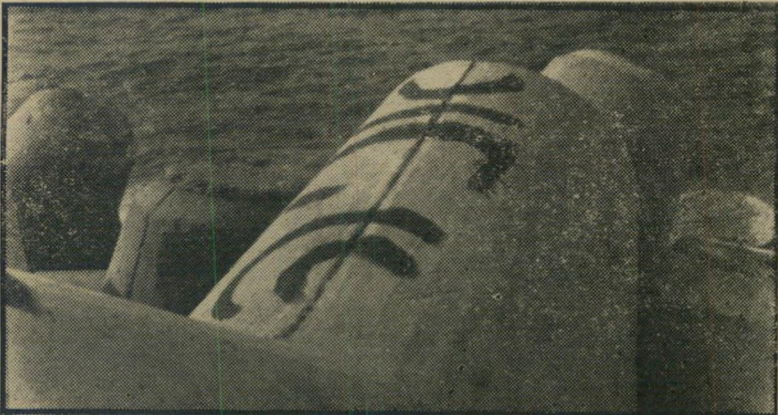
23 בנובמבר, בעיצומה של סערה עזה, התנפצה האונייה היוונית אנט, בת 4000 טון, אל שוברי-הגלים של נמל אש-דוד, 200 מטר מהכניסה אליו. תוך דקות מעטות נבקע דופן הברזל של האונייה לשניים. האונייה, שהיתה ריקה ממשען, החלה לצלול למעמקים, כשהיא מותירה אחריה סחף של בני-אדם על פני הגלים המתרוממים. רק מעטים מתוך 24 הימאים והעובדים הצליחו להיאחז בשארית כוחו תיהם בסלעי שוברי-הגלים — ונתרו ב-חיים.

חלק מהגוויות נמצאו אחרי-כך מפורזות לאורך החוף שבין אשדוד לפלמחים. גווייה אחת נמצאה ליד מיתקן חברת החשמל, בקרבת הנמל, על-ידי אחד מעובדי החברת. על גורלם של 8 ימאים, מהם 3 ישראלים — עמרם בן-דיין, יוסי רווח ואלי קקון — לא נודע דבר. גוויותיהם נסחפו כנראה בזרמי הים.

רק ימים אחדים אחרי האסון החלו חיפושים רציניים אחרי הנעדרים, וזאת רק אחרי שמשפחותיהם התארגנו והפיצו כרוזים ברחובות אשדוד, ויבנה, בכרוזים דרשו להתחיל בחיפושים אחר יקיריהם. אלי קקון, אחד הנעדרים, הגיע ארצה ממארוקו בגיל 3 שנים. לפני שנתיים הת-יתם מאביו, 8 אחיו ואחותיו מפורזים ברחבי הארץ. הוא למד פחחות מטוסים ובצבא שירת כפחח למטוסי הילי-אוויר. לפני שנה וחצי השתחרר אלי מצה"ל והת-חיל לעבוד כמסגר בבתי הזיקוק באשדוד. חיפושים אחריו 5 ימים, במילת-מת יומי-הכיפורים גוייס אליהו ועסק שוב בפחחות מטוסים. מששחרר משירות המי-לואים, באמצע נובמבר, התקבל לעבודה אצל ג'רג' שביט, מנהל החברה לתיקוני

ימאי נעדר קקון המנוע נדס —

הטטרפורדים אליהם התנפצה האונייה, "אנט" — הים געש

אמרנו לו לדווח על כך למישפחות. אבל לא היה לו האומץ לעשות את זה." הוסיף תורג'מן: "המור מאד שרבי-החור בל של האונייה העמיד אותה במרחק מייל ימי אחד בלבד משוברי-הגלים. הוא היה צריך לבקש אישור מהנמל להיכנס פנימה. סוכן-האונייה לא ידע בכלל שמנוע האו-נייה היה מקולקל."

סיפר הניצול היווני מנוליס פטלקיס, רווק בן 29: "אני לא יודע למה לא הורידו את סירות-ההצלה מייד, עוד בתי הילת הסערה. יכול להיות שהקפטן ניסה להתרחק ללב ים, בצורות שונות. כשהתי-קרבה האונייה לשוברי-הגלים, היה כבר מאוחר. האלחוט בכלל לא פעל. קצין הקשר לא היה יכול לקבל דיווחים על מזגי-האוויר. לא תיארונו לעצמנו מה צפוי לנו. ההתנגשות עם סלעי השובר העיפה אותנו באוויר. מי שהיה לו מזל והתיישב על סלעי הטטרפורדים שלאורך השומר — ניצל. רוב הצוות הועף בחזרה למים הגור עשים וזרמי הים סחפו אותם במערבולת נוראה שחיסלה אותם תוך דקות מעטות. אני המום. עלי הפסיק כאן. בחיים שלי לא אחזור יותר לים."

במקום בו התנגשה האונייה בשובר-הגלים, נכתבה המילה, "אונייה".

12 אספונט טוטו 21

בהגרלה 46/73
פרס ראשון
500,000*
 (כולל העברה)

יתר הפרסים מוגדלים
היום, המועד האחרון
למסירת טפסי הלוטו.

* כפוף לעירעורים.
 הזכיה בפרס הראשון לכל
 טופס מוגבלת ל-250,000 ל"י.

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

24 שעות צלום!

בעזרת פלש למצלמה או למסרטה.
 * מבחר פלשים גדול.
 * מקרני שקופיות, מקרני סרטים במבחר עשיר.
 * הגדלת גלויות (9/13) 40 אגו-רות.
 צלומי פספורט בן-רגע!
פוטו-ברנד
 חיפה, רחוב החלונן 31

חיי אישות חפשיים ללא דאגה!

עם ההמצאה השוויצרית המשוכללת

בקשי עלון הסברה חינם
 אודות שיטת C.D. אינדיקטור
 הבדוקה והמקובלת כיום
 בעולם כולו

C.D. אינדיקטור (ישראל) בע"מ
 ת.ד. 26300 ת"א

שם: _____
 כתובת: _____

למדו קצרנות

עברית ו/או אנגלית
 במהירות ובהצלחה
 באולפן גרג (בריקמא), הרשמה:
 תל-אביב: גורדון 5, טל. 236209.
 חיפה: "במעלה", שמריהו לוי 30.
 קורס חדש נפתח ב-28.10.73.

העולם הזה, שבועון החלשות הישראלי • המערכת והפיצולה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תל-אביב 136 • מען מפקדי: עלמפרס • הדפוס: חזרתי בע"מ ת"א, רח' בן-אביגדור • הלצה: גדי בע"מ • גלויות: צינקוביטליה • כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המריל: העולם הזה בע"מ.